

Voința Poporului

ORGAN AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE” Str. Vicentiu Babes No. 6.

ABONAMENTUL
Pe un an 160 Lei
Pe jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

Anul III. — N-rul 21.

APARE SĂPTĂMÂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminică 31 Maiu 1925

Trădătorii.

Pentru cei ce nu înțeleg sau se fac că nu înțeleg și nu aprobă gestul tânărului și inimosului student și avocat din Iași Corneliu Zelea Codreanu, gest ce a răpus pe așa zisul român C. Manciu, prefect de poliție din Iași, scriu aceste cuvinte:

Când dușmanii țării românești, în anul 1916 căutau să pătrundă în noi și să ne cotopească, cu mic și mare am luat armele în mână și am jertfit sute de mii de vieți ca să scăpăm scumpul nostru pământ strămoșesc, de încălcarea cismelor dușmane.

Când azi, dușmanii țării noastre, sunt în interior, când sporesc din zi în zi la număr, cotopeind ca lăcustele până și sfintele noastre locașe, datoria oricărui Român este de a lupta până la unul spre a salva iubita noastră patrie.

Și natural este ca mișcarea să pornească dela inimoasa noastră cinerime universitară, care întotdeauna a dat dovadă de abnegație, spirit de jertfă și eroism.

Dar când în calea acestui război național, pornit contra unui dușman din interior, mai repede, mai distrugător și mai periculos decât orice dușman din afară, se

interpune însă și un român de origine, căutând prin toate mijloacele violente și ilegale să înăbuse o mișcare care are menirea de a scăpa țara românească de străinii dăunători și primejdioși, cel ce face o astfel de faptă este un vândut, un trădător al cauzei românești și al neamului nostru. Un trădător căruia nu i-se poate aplica altă pedeapsă decât aceea ce se aplică tuturor trădătorilor; pedeapsă cu moartea, fără lămurire și fără veșnica pomenire.

Și dacă în această țară, am putut vedea dela război încoace cum mulți trădători de neam au rămas nepedepsiți, ba unii chiar și răsplățiți, vrem ca să se știe cel puțin de azi înainte, că s'a trezit și la noi conștiința națională, care cere pedepsirea tuturor trădătorilor fără deosebire de poziție socială și de rang, pentru că altfel ne vom face fie care din noi înși-ne dreptate, așa cum și-a făcut-o Corneliu Zelea Codreanu.

În lături deci venetici, în lături cu voi cei ce stați în calea războiului sfânt al neamului. Vrem o Românie a Românilor și o vom avea.

N. Cananou
Avocat — Craiova.

Marea întrunire

a Partidului Poporului în comuna Gurahonț (j. Arad)

În ziua de 18 Maiu 1925 a plecat din Arad întreg comitetul organizației Partidului Poporului în frunte cu președintele său dl. Dr. Cornel Iancu. La gară au fost primiți cu însufletire de dl. Dr. E. Costina împreună cu delegații comunelor, cari au luat parte la întrunire. În acest scop au sosit în Gurahonț din toate comunele din jur și anume din Iosășel, Iosaș, Holt, Feniș, Crocna, Cil, Almaș, Bonfești, Honțisor, Saturău, Bodești, Zeldiș, Secaș și Bucureave.

După oficierea serviciului divin asistența compusă dintr'un imens număr de intelectuali și săteni s'au adunat în fața bisericii, unde au avut loc cuvântări.

Adunarea a prezidat-o învățătorul director Sava Dorca, din loc, dând cuvântul dlui Dr. E. Costina, fost deputat, care într'o însufletită cuvântare a arătat scopul acestei întruniri. Vorbește tot în acest senz dl. Dr. Remus Csicia avocat în Arad, după care ia cuvântul dl. Dr. Cornel Iancu.

D-sa într'o documentată și lungă cuvântare, critică în termeni vehemenți actuala stare de lucruri, insistând mai ales asupra aplicării legii agrare, care a provocat atâtea nemulțumiri în Ardeal, asigurând asistența, că tot autorii acestei legi vor fi și executorii legali ai ei din ziua, în care cărma țării va fi încredințată dlui General Averescu. Cuvântarea dlui Iancu a fost viu aplaudată, căci izbea direct chiar în nevoile mulțimei.

Intrunirea s'a încheiat într'o via animată, după care cei ce au luat parte la adunare, s'au strâns la o masă comună în sala casei comunale unde dl. Dr. Silviu Moldovan, fost prefect și primpreședinte al tribunalului Arad, într'o scurtă cuvântare mulțumește locuitorilor pentru frumoasa primire, ce li s'a făcut. Mai vorbesc dnii Florea preot, Dr. Bodiu, Dr. Costina, Dr. Băbuța, și Dr. Iancu.

La ora 4 comitetul condus la gară de fruntașii satului s'au însoțit la Arad.
Correspondent.

Să înțelegem odată.

Ajunși la o răspântie a vieții noastre ca popor, trebuie să stăm o clipă mai mult pe gânduri și, dacă nu mai adânc, cel puțin în treacăt, să culegem din trecutul strămoșesc trăit spre binele celor ce moștenesc azi, acea răbdare și voință de a străpunge prin toate furtunile spulberătoare de conștiință de neam, precum și toată hotărârea de a se ridica, strămoșii noștri, prin ei înșiși, la acea demnitate a națiunii conștientă de sine și de rolul ei între neamurile trăine.

Nu-i trecut timpul ca să ne trezim simțul de apărare națională; dar am părerea ca dacă nu o vom face-o mai curând, valorile străine cu idei distrugătoare a conștiinței de neam, vor spulbera orice năzuințe, orice dragoste și iubire de patrie, orice dor de muncă și progres ce datorăm, pământului stropit de atâtea ori cu sânge strămoșesc și țării noastre scumpă, mărită și întărită în hotare cu jertfa atâtor eroi demni de osanale lumii întregi. — Dar pentru o încărire ca în stâncă de granit, a națiunii noastre, în contra atâtor valuri străine încărcate cu dojdia răutăților, nu-i de ajuns să avem întindere și putere numai de hotare, ci și o încheiere a tuturor sufletelor românești în jurul unui sâmbure veșnic arzător; „conștiința națională”.

Nu-i de ajuns să moștenim un dar al generațiunii antevietuitoare, ci mai trebuie și o grijă de al păstra neatins, ba chiar al desvolta tot mai mult, spre deplina asigurare a conviețuirii noastre ca națiune pură, cu o singură limbă, cu un singur cuget, cu un fel de simțiri și cu un fel de aspirațiuni în viitor.

Am fost și suntem strecurați prin veacuri numai cu numele și timpul; căci dacă am întâlnit la o răscruce piedici dela vecinii de azi, prietenii de ieri, nu ne-am gândit să ne oțelim simțul nostru național pe care bunul D-zeu l-a sădit în sângele Românului, ca să-l avem mai viu, mai puternic dela un moment la altul. Ne-am lăsat ca sufletul curat al pătarilor noastre puternice și entuziasta altă dată, al temeliei națiunii, urșită să trăiască la mardinea de Răsărit a Europei, să fie mai întâi dulce mângăiat și în urmă bine hrănit de vânturile încărcate cu funinginea înecăcioasă a bolșevismului rusesc, unguresc, bulgăresc, etc.

Ne-am dat prinși păcatului de lăcomie și goana după bogăție folosindu-ne de mijloace nepermise unui trăitor în aceasta țară. — Am ajuns să, facem o între-

prindere de afacere chiar din vânzare însăși a noastră, și nu ne sfiim totuși să spunem că avem o conștiință de nem. Ne mai putem numi Români?

Trăim viața într'o frământare continuă, dar fără un scop suprem. Intrebuințăm energia scormonind mijloace cât mai nelegiuite în urmărirea unor interese de clică. Ducem lupta care — în loc să strângă — rupe rândurile de frați și consumă acea energie a conservării de sine ca neam, până într'o zi când, funingina înecăcioasă ce ne încunjoară de toate părțile la hotare, pătrunzând tot mai adânc, ne va sufoca.

Și atunci!

Atunci ne vom deștepta, dar va fi prea târziu.

Atunci acei vrăjmași nesățioși în poște de a sorbi în tihnă din munca noastră de atâtea veacuri, vor sta deoparte ca unii ce sunt desmoșteniți de darurile unui bun trăitor în țara lui și vor ridica osanale pentru isprava lor care ne va fi: Ruina și rușinea noastră!

C. Șerpescu.

Ne pierde națiunea.

Sunt multe plăgile, de cari suferă neamul nostru, nici una însă parcă nu-i așa de periculoasă, ca dorința cea mai păgubitoare, cea mai de desprețuit, cea mai ordinară a f. meilor românce de a nu avea copii ori de a avea un singur copil. Inchipeși toată lumea ce se va alge de noi ca națiune dacă și numai în câteva decenii s'ar generaliza acest, cel mai urât obicei! Din 2 un bărbat și o femeie să te trezești că răsară an de an numai unul, ei și dacă gândești că se nasc mai multe fete decât feciori și să nu uităm că dintre cei nou născuți cea mai mare parte mor ca copii, trebuie să ne îngrozim să ne cutremurăm și să luăm toate măsurile, să ne folosim de toate mijloacele pentru a scăpa de acest cel mai mare pericol, de această cea mai rușinoasă faptă, cea mai ordinară crimă pe care o poate comite un Român față de neamul lui față de țara lui și față de el însuși ca om.

Nu demult îmi aduc bine aminte cum mai multe fete, candidate de mărițiș spunea hotărâre, că ele nu doresc să aiba decât cel mult un singur copil, dar mai bine ar fi chiar fără nici unul. Iată un tatal nenorocit ei fetelor de azi. Di ce oare nu se găsesc mame bune, cinștite, ori profesoare iubitoare de neam și țară să le explice fetelor noastre că nu este în viață o mai mare fericire, decât să devii mamă: Naturală dispăce s'a mărițiș cea mai mare bucurie o are o femeie în lume, când îi va sopii copilul ei cuvântul de „mamă”.

Cea mai sublimă, cea mai sinceră și mai ferbinte este dragostea de mamă și față de mamă. Să ne nizuim deci ca fetele noastre toate să devie mame fericite a câte unei auzine ori cel puțin 1/2 duzină de copii, căci altfel ne pierde națiunea.

„PARTIDUL POPORULUI“

de sub conducerea dlui General AVERESCU, eroul național și unul dintre adevărații realizatori ai idealului românesc, fost primministru și a dlui Oct. GOGA poetul neamului fost ministru va ținea o

mare adunare poporală

la 31 Maiu în Pâncota (jud. Arad), la care prin aceasta se invită toți Români din oraș și împrejurimi. Din Arad va lua parte la această adunare întreg comitetul județean în frunte cu dl avocat Dr. Cornel IANCU președintele comitetului.

Țara năvălită de jidani streini!

Da, în adevăr țara noastră e inundată de acești paraziți, întrucât ori și unde te-ai duce, ori unde ai intra, te lovești mereu de aceste lighioane otrăvitoare, care nu sunt mulțumite, că de secole ne sug vlagă neamului, ci ar vrea să ne ducă și la sapă de lemn. Dar vina nu este a lor, ci a noastră, care falce de a le impune respect, le încurajăm avântul, ... și iată de ce este vorba: La industria de textile din Arad, s'a prezentat în zilele trecute un funcționar român suodirectorului Kleinhändler (jidani supus Austriac, venit cu pașaport în țară) spre a-i cere un post de orice natură la susmenționata societate, posedând respectivul toate pregătirile și praxa necesară pentru a ocupa vreun post chiar și mai de frunte.

Di? Kleinhändler i-a răspuns respectivului solicitator: „N'avem nevoie de funcționari (văzând că e vorba de un român) întrucât suntem așa de mulți, că nu mai avem nici locuri unde să-i punem“. Și de fapt așa e! — Are dreptate Kleinhändler...

La aceea instituție lucrează cam vreo 1800 muncitori (majoritatea copii nedevotați încă) și cam vreo 60 funcționari de birou, unde persoanele cari ocupă vreun post mai important, sau cari sunt mai bine plătite, sunt importați din străinătate (jidani supusi Austriaci și Cehoslovaci) sub titlul de: „specialiști“.

Oare dacă s'au acceptat muncitorii streini, înseamnă, că funcționarii noștri români sunt cu totul de lăpădat? Ba ceva mai mult. Mergând până acolo, întrucât nici translatorul din limba română nu este român.

La toate aceste noi credem, că ar fi de necesar o lămurire din partea fabricii, deoarece noi avem o sumă de funcționari români, cari solicită posturi, însă — regretabil — din motive bine cunoscute nu sunt admiși, deoarece administrația textilă își aduce funcționarii de peste graniță.

Oare așa se înțelege proiectul de lege pentru naționalizarea industriei și a comerțului? Ori poate să răspundă autoritățile noastre, — chiar și cele de sus... asupra procedurii industriei de textile din Arad, sau pe lângă bunurile noastre ne-am vândut și conștiința noastră? Chiar aici, la periferia țării, unde se cere imperios ca, pe cât se poate procentul funcționarilor români să fie mai mare și supravegherea mai intensivă, aici se procedează în felul mai sus amintit pe lângă care procedura existența neamului românesc va fi înghițită de jidani, cari au năvălit la noi ca lăcustele din colțurile lumii. În protocoale, acel plan de cucerire mondială din partea jidanilor, se pune mai mult insistență pentru ca fiii lui Iuda să domine finanța precum domina și presa, ceace s'a declarat pe față de către fondatorii Alianței Israelite Int. ca Blumenberg (Montefiore) etc., în diferite intruniri publice.

Credem, că autoritățile noastre vor și să ia măsuri contra tuturor acelor cari urgesc funcționarii români și totdeauna vor lua măsuri contra importării (nevămulte) a funcționarilor jidani din străinătate.

O, tu Autoritate! mâna de fier... unde ești?...

Vom continua. *Observator.*

Din activitatea rodnică a unei soc. acad.

Există în Cernăuți, aproape de 50 de ani, cea dintâi soc. acad. română de acolo, cu numele „Junimea“. Înființatorul ei a fost marele român Dimitrie Onciul, alți președinți Ciprian Porumbescu, Tudor Flondor ș. a. cari, conducându-se de idealurile acestei societăți au știut să întrețină și pe timpurile de robie, luminoasa fiacără a vieții românești în țara fagilor. În tot activul ei, societatea, care are numai scopuri culturale și naționale — și nu nemțești cu săbii și „șăpci“ — mânată de un înalt entuziasm național, n'a întrelăsat nicicând să cutureie-re Bucovina în lung și în lat șatele și orașele, propagând cultura, moralitatea și viața națională.

Prin conferințe pe la sate a știut să combată beția, imoralitatea, bolile venerice, tuberculoza, adventismul și boșevismul, a cultivat cântecele și dansurile naționale a conservat portul românesc, a înființat cabinete de lectură, bănci populare, cooperative, trezvirii și arcașii. Activitatea „Junimii“ de azi, merge și mai departe: ea pătrunde în regiunile desnaționalizate și urmărește cu cea mai mare străduință, reromanizarea celor mai prețioase elemente din neamul nostru: reromanizarea răzeșilor bucovinei, cari în foarte mare număr înstrăinați revin cu bucurie la limba și obiceiurile lor neoașe românești.

Așa în ultimul timp — și în toți studiilor — „Junimea“ a fost în Mihalcea, Mărăești (două sate românești desnaționalizate), a fost în Rădăuți, Siret și Storojinet, când în cele două dintâi orașe lumea a alergat cu bucurie la conferințele fascinătoare ale distinsului prof. univ. dl Dr. Căndea și când în cele din urmă un membru emeritat, macedo-român, prof. univ. dl Dr. Geogea, a știut să redea în cuvinte bine simțite, toată durerea tot chinul și toate suferințele românilor din Macedonia, Tesalia și Epir.

„Și așa mefeiu — mai ales în vacanțe cu o intensitate neobișnuit mai mare — această societate, formată numai din tineri români entuziaști și cu țărnie nestăruțată în crezul ei național contribuie la sate și la orașe, din Boian în Vatra Dornei la ridicarea culturală a masei românești, propagând cultura românească și ideea conservării și a mândriei naționale! C.

„Maial școlar“

În anul acesta nu va fi maial. Căci păcat că se șterge și acest obicei care era una dintre cele mai plăcute sărbări școlare! Să ne aducem numai aminte bine, ce însemna pe timpurile „maialul școlar“. Câtă bucurie, câtă veselie! Ce ocaziune de a se lega dragoste sinceră părintească și vecinică între profesori și elevi.

Când am protestat la locurile competente contra părăsirii acestui obicei atât de frumos, bun și folositor, s'a spus că nu se poate perraite elevilor să-și petreacă cu elevele.

O Dne Dzeale Sfinte! Oare chiar așa de rea, de stricată să fie tină mea de azi? Eu nu cred, ci mai rănd cred că conducătorii școlare nu se pot înțelege. Iată de e. un o dovadă: Joi în 21 Maiu au aranjat fetele dela școala normală o serbă publică în institut, care a reușit la toate punctele de vedere foarte bine și dzoara Dora Lepa a dovedit și data asta că dacă are cu cine, se poate mândri cu un cor foarte bine disciplinat, mulțumită artei ei de a instrui și conduce un cor; și totuși la aceste serbare n'au luat parte celelalte școlărici cele de băieți și nici de fete. Oare de ce? se întreba lumea mirată totodată și indignată! Eu n'am știut să le-o spun nici atunci, nici azi, ci însă că ne-er putea da lămuririle cesare dnii profesori și dnele profesoare ale școlarelor, precum și conducătorii și conducătoarele institutelor noastre școlare. Și eu mai cred că dlor sunt cauza că nu va fi nici maial în anul acesta.

Tinerimea, elevii și elevele, este rea? o nul ea este bună, este foarte bună, dar și trebuie crescută bine, de dela educația, pe care o primește în școlile secundare depinde valoarea în viață și elevii au obiceiul să învețe dela educatorii lor nu numai cartea și alte lucruri bune și frumoase, ci și mulțumită lui Dzeu noi ne putem mândri cu puterile noastre didactice și dacă ar dispărea și puținica neputălegere, fiind par'că vorba mai mult numai de câte o ambiție prea, prea am putea serba cu mult drag și mulțumire bună și „maialul școlar“.

Adevăratele documente ale Românișmului.

Doinele de jale. — Durerea sufletelor înstrăinate. — Dorul de frați și libertate. — Blestemarea Rușilor și a limbii muscăleștii.

Nemaiputându-se plânge împăratului, s'au plâns codrulul prin cântecul de jale, singurul care a închis totdeauna obida bietului român.

Iată câteva din doinele sfâșietoare în care cei peste un milion cinci sute de mii de frați Basarabeii, uitați aproape de ceilalți, își căutau înstreinerea:

*Frunză verde lemn uscat
De părinți sunt depărtat
Și de neam sunt lepădat
De streini tare-s mâncat.
Și de dânsii is pradat.
Mă silesc din zi din noapte,
Ca să-mi fac streinu frate,
Și streina surioare,
Ca s'o strâng la lumioară.
Dar sireina-i ca aibica
Când îi dragostea mai dulce,
Pune ghimpii și se atuce.*

Tot așa își arată frații noștri și groaza de siniclii lor stăpânitori moscoviți:

*Frunză verde ninifer
Rău de fire-i ast muscal,
El te îndeamnă la frăție
Frata zice ca să fie;
Să nu-l crezi nici când îți jură,
Că el și crucea o fură.
Decât Muscalul crești,
Mult mai bine Turc păgân.
Frunză verde ninifer
Biastămat a fost Tatar
Dar Tatarul a perit,
Țara nu ne-a pustiat,
Dar acum-i vai de noi
Că Muscal ne lasă goi.*

Despre sentimentul obșteșc al poporului basarabean, în timpul robiei rusești în ce fel de documente oficiale sau cifre statistice vom găsi o icoană mai adevărată decât cea zugrăvită în aceste cântece populare:

*Foaie verde, fir sucit
Fire-ar rusu afurisit,
Că de când el a venit
Peste noi și ne-a robisit
Casa par'că nu ni casă,
Masa par'că nu ni masă.
Vremea par'că-i tot pe dos
Și pământul mănios.*

Dorul de frații liberi din Moldova se arată și mai puternic și mai jalnic la frații de pe malul Prutului:

*Foaie verde trei masline
I-auzi maică, Prutu vine,
„Dare-ar Dumnezeu să se ce
Să rămâie pietrele
Să le ardă soarele,
Să trec cu picioarele
Să-mi văd surioarele“.*

Iată și ura pe care o aveau frații noștri pentru limba și școala rusească la care-i silea să se ducă stăpânirea muscălească, după ce le închisese școlile românești:

*„Maica s'a luat prin țară
Să ne strângă grămăjoară
Să ne dea la Băiți la școală
Mai bine am muri de boală
Muscălește sa 'nvățăm
Și la oaste să intrăm,
Muscălește-om livăța
Când cu limba ni-oiu uita
Când o crește grâu 'n tindă
Și-o ajunge spicu 'n grindă
Când o crește grâu 'n casă
Și-o ajunge pân' la masă.*

Plângerile fraților noștri din Basarabia arată cât a fost de grea robia lor sub săpânirea rusească. Aceste plângeri se intrupează însă într-un poet țăran, pe care soarta l-a hărăzit să fie cântărețul acestui neam vechinic de pluga-i. Este poetul-țăran doze Roman, din comuna Chiperceni de-Sus de pe malul Nistrului.

ROMÂNE!

*Soarele-ți surâde'n zare;
Nu mai sta în adormire,
Școal' nu sta în nepăsare
Nu mai sta în nesimțire.*

*Nu vezi tu, cum crud, potopul
De jidani te-au copieșit;
Nu vezi tu, cum îți sug rodul
Broșului tău gârbovit?*

*Școal' Române, te trezește
Din cel somn îndelungat:
Haide! la luptă porneste,
Că destul tu ai răbdat!*

Alianța Izraelită Universală

de VALER SPĂTAR.

(Urmarea 1)

Textul ap. 21, lansat de Crémeux și Montefiore formează sintesăa desideratelor lor, cuprinzând principalele scopuri, către care tind: „Religia ovreească trebuie să cuprindă într-o zi pământul întreg. Nu e departe timpul, în care toate bogățiile pământului vor aparține numai evreilor”.

Alianța Izraelită Universală are conducerea generală a națiunii ovreești, e un fel de guvern suprem, menit, ca la un moment dat să domineze întreg pământul. Ea reprezintă deasemenea națiunea ovreească față de toate națiunile.

Deși Alianța s'a constituit numai la 1860, nu e mai puțin adevărat, că ovreimea a avut dela început întotdeauna o autoritate supremă, a cărei existență a fost revelată într'un mister adânc în toate timpurile. Organizația lor a fost întotdeauna de puternică, trebuia să se mențină secretă, până când la 1860 au crezut timpul sosit pentru a se da pe față.

Răspândiți pe întreg cuprinsul pământului, ei aparțin aceleiași națiuni și luptă pentru același scop, în orice țară s'ar afla. Ei luptă de aproape două mii de ani cu o statornicie demnă de admirat. Pentru a putea face însă aceasta, ei trebuiau să fie organizați foarte temeinic, chiar dela început.

Forța lor fundamentală rezidă în identitatea de rasă, națiune și religie, dar mai cu seamă în aceasta din urmă. Căci toate scopurile și desideratele lor sunt cuprinse în cărțile religioase, cari călăuzesc toate acțiunile lor.

Prima carte, care datează din secolul al doilea e „*Mişna*”, scrisă de *Iuda-Ha Kados*. Adăugându-se acesteia mai multe comentarii, numite „*Ghemara*”, s'a primit „*Talmudul*”. Sunt două talmuduri: *Talmudul Ierusalimii* și *Talmudul Babli*, în întrebuintă fiind acesta din urmă, despre care iată ce zice rabinul *Rabach*: „*Talmudul este codul complect, civil și religios, al magogei... El este codul, care regulează până în momentul de față purtarea evreilor, și pentru care ei profesază un respect religios, ce merge până la fatalism*”.

Mai este un fel de cod talmudic: „*Sulhan-Aruk*”, scris de rabinul spaniol *Iosef Karo*.

„*Iosef Karo, după ce a analizat și rezumat opiniile emise de toți predecesorii săi, ne detaliază în *Sulhan-Aruk*, care fu adoptat de comunitatea Izraeliților, drept cod religios*”.

Din toate cărțile acestea reiese clar, că religia evreilor nu se poate despărți de naționalitatea și viceversa. Biserica lor nu este numai o casă de rugăciuni, și casă de consfătuire, rabinii nu sunt numai preoți, ci și decători, primari, administratori,

etc. Ori unde ar ajunge evreul, el nu se va asimila niciodată, el va rămâne întotdeauna membrul națiunii ovreești și va ține legătura cu comunitatea din ultima sa reședință. Indată, ce într'o localitate s'a adunat un număr suficient de evrei, ei formează imediat o nouă comunitate, un fel de stat în stat. Comunitatea aceasta se numește „*Cahal*” sau „*Comunitate israelită*”.

Cahalul (Hader Hacahal).

Pe cum aminteam, evreii răspândiți în toate țările din lume, deși sunt supuși țărilor, în cari trăiesc, ei se consideră numai ca oaspeți între popoarele, cu cari conviețuiesc și pe cari le exploatează, fiind însă membrii aceleiași stat unic, guvernul de *Alianța Izraelită Universală*.

Toți evreii unei comunități formează un *Cahal*, sub conducerea rabinului, având și un tribunal local, numit „*Bet Din*”, care guvernează în mod arbitrar, regulând toate afacerile, atât religioase cât și civile.

Evreul *Jacob Brafmann*, confirmă însăși existența organizației acesteia, în lucrarea sa, intitulată „*Livre du Cahal*”, în care zice: „*Cahalul este guvernul național bine organizat, al societății ovreești. Cahalul există și astăzi, în fiecare comunitate ovreească*”.

Dr. prof. univ. Dr. N. C. Paulescu scrie următoarele despre Cahal:

„Comunitatea ovreească este guvernată de Cahal, instituție nu numai religioasă, dar și politico-economică, — cu alte cuvinte, Cahalul exercită autoritatea națională (*dominația*) și administrează averile asociației (*proprietatea*).

Cahalul se compune din:

a) Un *haham* sau *rabin*, care este un fel de președinte;
b) o mulțime de slujbași, ca să zic așa, laici (bocherimi, roschimi, tuvimi, icovimi, gaboimi, daionimi, chebuimi, etc.) Aceștia sunt aleși de către „*assif*” sau adunarea comunității ovreești, care se reunește, în acest scop, odată pe an, la Paști.

Dintre acești slujbași, unii formează un tribunal, „*Bet-Din*”, chemat să judece conflictele ce se ivesc printre ovrei, care sunt astfel scutiți să alerge la tribunalele creștinești. Acest tribunal este pus sub autoritatea Cahalului. De altfel, el e condus de *haham*, care este și șeful Cahalului.

Diferitele instituții ale statului talmudic își au reședința în curtea principalei Sinagoge.

Cheltuielile pentru susținerea administrației Cahalului, se acopere prin veniturile lor ordinare și extraordinare.

„Printre venituri ordinare numărăm:

a) Impozitul pe chirii, strânse dela proprietarii ovrei;
b) Un impozit, care seamănă cu *patenta* și care este plătit de evreii cari exercită diferite meșteșuguri;

c) Impozitul pe moșteniri;
d) Impozitul pe carnea *cuser*, tăiată de hahami.

Printre *veniturile extraordinare* ale Cahalului, să cităm numai pe acelea, ce rezultă din vânzarea *dreptului de exploatare a creștinilor*.

Cahalul, conform Talmudului, este *stăpân absolut* al averilor și chiar al vieții tuturor persoanelor, cari se găsesc în circum-

scripția sa, — adică atât ale evreilor, cât și a creștinilor.

El poate deci să vândă la jidani:

a) Dreptul de exploatare exclusivă a *proprietății* unui goi (*Hazaca*);

b) dreptul de exploatare exclusivă a *persoanei* unui goi (*Marufie**). (Va urma)

* Dr. N. D. Paulescu: „Spitalul, Coranul Talmudul, Cahalul și Franc-Masoneria”.

Prospect de emisiune.

Având a se înființa în județul Arad o societate anonimă cu denumirea „*Casa de Credit a Agricultorilor din județul Arad*”.

Scopul acestei societăți este de a veni în ajutorul agricultorilor din județul Arad, atât cu banii cu dobândă rezonabilă cât și înlesnind cumpărarea de unelte agricole cu prețuri convenabile.

Imprumuturi nu se pot acorda decât membrilor societății.

Capitalul societar inițial este de Lei 1.000.000 împărțit în două mii acțiuni à 500 Lei fiecare.

Acest capital se va putea spori până la 10.000.000 Lei.

Acei agricultori cari doresc a semna acțiuni la înființarea acestei societăți sunt rugați a se constitui pe comune și a da delegație unei persoane, care să se prezinte în ziua de 12 Iulie 1925 cu lista acționarilor împreună cu chitanțele de efectuarea primului vărsământ.

La semnarea acțiunilor se va depune primul vărsământ de 30%, adică Lei 150 de fiecare acțiune semnată plus Lei 25 de fiecare acțiune ca cheltuieli de constituire, total Lei 175, cari se vor depune la „*Banca Românească*” sucursala Arad.

În ziua de 12 Iulie 1925 la orele 11 a. m. se vor întruni delegații la „*Banca Națională a României*” din Bulevardul Carol 38, unde se va proceda la constituirea societății și alegerea primului Consiliu de administrație, conform proiectului de statute.

COMITETUL DE INIȚIATIVĂ:

V. Nasta,

Directorul Băncii Naționale a României. Arad.

Dr. Mărcuș,

Directorul Băncii Românești Arad.

* * *

În legătură cu acest Prospect de emisiune, ne adresăm cu toată dragostea noastră către frații agricultori și-i rugăm să răspundă demn la acest apel-prospect, ca e are de scop numai ajutorarea lor, dându-le posibilitatea ca după înființarea Băncii, să nu mai fie nevoiți să umble cerșind pe la streini ori bănci instreinate, parale cu 30—40%, la sută, ci să se poată împrumuta la „*Casa de credit a agricultorilor*”, a Băncii lor, de unde vor primi împrumuturi ieftine cu cel mult 15—16% la an.

Totodată rugăm pe acei frați țărani, cari au semnat acțiuni pentru „*Banca Românilor*” să ne scrie și împuternicească să le trecem și vărsămintele făcute până acum în favorul acestei Case de credit, care vă garantăm și noi că are intențiunea cea mai bună de a veni în ajutorul agricultorilor noștri, dând dovadă de-o faptă bună pentru bunăstărirea țărânilor noastre.

Cât privește politica, vă asigurăm, că o astfel de instituție nu poate face decât politică națională financiară, de care bietul nostru popor are o așa mare nevoie.

F. N. R.

Confederația panlatină.

Latinitatea. — Panslavismul. — Pericolul anglo-saxon. — Confederarea țărilor latine. — Pacificarea lumii.

de V. I. S.*)

(Urmare)

Într'un aspect cu mult mai glorios se desvoltară surorile transpirineice, cari mânate de sângele lor dornic de aventuri, glorie și mărire, înfiripează cea mai subită operă colonială, care astăzi stă cizelată în nu mai puțin de 17 state: independente, fiice-surori ale Spaniei și Portugaliei.

„Iar astăzi după grele cumpene și destul de dureroase desamăgiri și după o pauză de tăcere cu reculegere, ambele țări pășesc cu nouă vigoare și plin avânt în spre propășire și viață intensă.

„Iar dincoace, la Carpați, după grele lupte, suferinți, încetușări și învrăjbiri, jertfe nenumărate și eforturi titanice, la Mărăști, Otuz și Mărășești, România Mare, România, aproape a tuturor românilor, e puternică poartă în Orient și far al civilizației, al culturii și geniului latin.

„Și ce să vă reamintesc de însăși Belgia, care deși cu o populație mai

mult decât jumătate străină a fost făcută țară latină, drept excedent al surplusului de energie vitală ce zace în acest neam binecuvântat.

„Și astfel „din Carpați în Pirinei” „de la Dunăre la Seina” și trecând oceanul, din Del Norte în sud până unde se scufundă continentul în mare, spanioli, italieni, portughezi și francezi, belgieni și români, incheie puternic lanț auriu creat din „cetatea eternă”.

Cari fii ai vre-unui neam de pe această lume pot fi mai mândri, decât fii acestui neam?

Acum, după ce v'am înfiripat în puține cuvinte vastul imperiu latin, îmi veți permite să trec aproape direct la subiect — căci dac'ar fi să schițez numai construcția economică, socială și politică, sau creațiunile gigantice culturale ale țărilor latine și rolul lor de ieri și azi și mâine ar fi locul unui vast op iar nicidecum aceea a unui articol.

* M. Schwab: „Le Talmud de Jérusalem”, traducere, pag. LI.

Intr'adevăr, primul lucru pe care vreau să vi-l explic, este ca nu cumva să vă așteptați la expunerea vre-unei utopii — căci de astea se creiază zilnic prin fantezia oricărui visător, — ci teza pe care o susțin, e un ideal puternic, bazat pe trecut și prezent și menit în viitor. Viu să dau viu graiu unui ideal, care e adânc concrescut în spiritul și geniul unei ginte întregi, unei ginte, pe a cărei plaiuri soarele nu apune nici când și care e „regină într'ale lumii ginte mari“. Idealul acesta cântă de poezii noștri, făptuit de Cezar și Napoleon, bazat pe sânge, suflet, geniu, neam, hotare, trecut, glorie și eroi, cere înfăptuire, iar înfăptuirea sa va fi cel mai strălucitor monument, va fi supremul ce-l poate da vigoarea, agerimea, vivacitatea și geniul celui mai nobil neam din neamurile lumii.

Desfășorând harta lumii — dintr'un nou punct de vedere privită — veți vedea grupate 4 blocuri mari de neamuri, dintre care ne vom ocupa numai cu trei: din Camciatca în jos până'n Pamir, d'aci în Nistru, Sudeți, Adriatică și Balcani, se razimă și se întinde ca o sepie gigantică, pravoslavnicul neam al lui Kiril și Ivan Strașnicul.

Iar din Nord Cap, la Rin, la Raab, în Tamisa, de aici în Alsasa în jos până' la Florida, din Cap la Cairo, Bagdad—Adeu—Bombay—Calcuta—Singapore, Manilla și Melbourne, Tasmania Sandwich, din Polul-Nord în Polul-Sud, zace al doilea colos de neamuri stăpâne, e ginta anglo-saxonă.

Al treilea e a-1 ginte latine. Intreaga gintă latină numără 23 de state independente cu o populație de 222 mil. și o întindere de 22 mil. km.² Statele sunt: Franța, Italia, Spania, România, Portugalia, Belgia, Mexico, Guatemala, Honduras, Salvador, Nicaragua, Costarica, Panama, Columbia, Venezuela, Ecuador, Peru, Bolivia, Paraguai, Uruguay, Chile, Argentina și Brazilia. Posesiunile latine sunt de 19 mil. 430 mil km.² cu o populație de 83 mil. 600.000 de suflete. Totalul suprafeței așadar stăpânit de latini, e de 41 mil. 430 mii km.² cu 305,300.000 locuitori. Al patrulea bloc constituit de mongolii panaziată deocamdată nu ne interesează aci. Să ne reîntoarcem iar.

(Va urma)

ȘTIRI DIN MARAMUREȘ.

Cum ne sugrumă străinii industria și comerțul.

În mult copleșitul de străini județul Maramureș, tot comerțul și industria e în mâinile lor. Puținii români ce au îndrăznit să se măsoare cu străinii deschizând câte o băcănie, cârciumă, sau vre-un atelier în care să nu fie amestecați și fii sionului sau vre-o coadă de topor toți acei curajoși au dat faliment. Cauza e că lifta spurcată a sionului nici dela o crimă pentru distrugerea creștinismului nu se dă în lături ci întrebuințează toate mijloacele; amestecă rachiul cu spirt denaturat, apă de var, apă în care a dospit ardei și mai pune peste toate acestea și vitriol. Dar bietul român cu frica lui D-zeu și cu dragoste pentru neamul creștinesc nu îndrăznește să săvârșească asemenea crime.

Acum de curând am mai descoperit încă un nou caz de acapararea comerțului și distrugerea creștinismului prin alcoolul otrăvitor.

La fabrica de sticlă din comuna Huta jud. Maramureș și-a făcut apariția un fiu al sionului venit din Budapesta cu pinclu'n spate în 1922. Acest jidan Holder Emil s'a organizat ca administrator contabil la fabrica

Estroher Fabios cu domiciliu în Sautul-Mare și acum acest Holder a ajuns milionar. Dar cum? A deschis o cantină pentru lucrătorii fabricii de sticlă, la început a mers cum a mers căci avea de concurent pe inimosul român Fonta Petru.

Și ce îi trecu prin minte acestui Holder liftă spurcată că ar fi bine ca lucrătorii fabricii să cumpere numai dela cantină, lucrătorii nu voiau să cumpere marfă dela cantină, jidanul a început a-i amenința cu eliminarea din lucru pe acel ce îl va prinde că va cumpăra dela băcanul Fonta, dar nici cu amenințările nu i-a reușit, ci a dispus să nu facă lucrătorilor plata în numerar ci dă niște bonuri cari sunt valabile numai pentru cantină și după cum întreaga comună lucrează în fabrică băcanul Fonta nu peste mult va da faliment sau își va găsi refugiul în altă parte. Așa mai înțelegem și noi să naționalizăm industria și comerțul mai cu seamă la graniță gard greu căci din cauza slăbiciunii guvernului fii sionului au putut să se colonizeze ca coloniști aduși din Polonia, Ucraina, Ungaria, Cehoslovacia etc.

Pentru îndreptarea acestui rău se impune serioase și grabnice măsuri pentru îndreptarea răului cât mai este timp. Timpul pierdut nu se mai întoarce.

Cămașa Neagră.

— „Banca Românilor“ — deocamdată n'a putut lua ființă. Sperăm însă că ceace n'a reușit până acum, va reuși în timpul cel mai apropiat, de oarece par'că Românii sunt pătrunși tot mai mult de simțul și conștiința națională.

Sumele vărsate se pot ridica momentan, sau se vor înregistra ca depuneri până ne va reuși să putem înființa banca proiectată, iar pe frații agricultori îi sfătuim să ceară trecerea sumelor vărsate în favorul „Casei de credit a Agricultorilor din județul Arad“ conform prospectului de emisiune aci publicat.

Arad, la 25 Mai 1925

Membrii fondatori.

G.-4400/1925.

Publicație de licitație.

Pe baza decisului judecătorei de ocol Arad No. de mai sus, 2 vaci 1 iapă și 7 purcei prețuite în suma de lei 26.500 cuprinse în favorul Dr. Emil Veliciu pentru suma de lei 7374 capital interese de 5% dela 19 Noembrie 1924 precum și speșele stabilite până în prezent se vor vinde la licitație publică în Arad-Gai strada General Doda No, 19/21 în ziua de 19 Iunie 1925 dimineața la orele 10 conf. art. de lege LX §-ul 107 și 108 din anul 1881 al legii execuționale.

Arad, la 22 Mai 1925.

G. Ciupuliga exec. jud.

No. G. 1266/1920.

Publicație de licitație.

Pe baza decisului judecătorei de ocol Arad No. de mai sus mobile și alte obiecte prețuite în valoare de Lei 2400 cuprinse în favorul lui Victoria inst. de Credit pentru suma de Lei 130 capital interese de 6% de la 7 Februarie 1918 și speșele stabilite până în prezent se vor vinde la licitație publică în str. Doamna Bălașa No. 163 în ziua de 5 Iunie 1925 d. m. la oarele 2.

Arad, la 8 Mai 1925.

G. Ciupuliga exec. jud.

ȘTIRI DE TOT FELUL

— **Fiul neamului Zelea C. Codreanu, a fost achitat. Decurgerea procesului, acestui, cel mai bun român vom publica-o în întregime și amănunțit în n-rul viitor.**

Trăiască Zelea C. Codreanu! Trăiască studențimea!

F. N. R.

— *In 28 a l. c. se va face fuziunea între partidul Averescan și Marghilomanist. Să dea Dumnezeu să fie spre binele țării și a neamului!*

— *Noi am fost cei dintâi, cari am profețit că Maiestatea Sa Preabunul nostru Rege se va însădătoșă și am avut dreptate, fiindcă Atotputernicul Dumnezeu știe cât ne este de drag și cât de mult îl iubim și adorăm. Trăiască Regele.*

— Sâmbătă seara la Palatul Cultural a stârnit o mare bucurie în publicul prezent faptul, că d-na Myli în urma telepatiei a ghicit și satisfăcut gândul unui domn fascist, care a dorit să se cânte „Imnul studenților creștini“.

Publicul a aplaudat îndelung pe această artistă, care nici când în viața ei n'a cunoscut și nici n'a auzit de „Imn. stud.“ și totuși l'a cântat așa de bine, natural numai melodia. Va fi intrat poate și în urechile multor Români, cari sunt surzi când este vorba de cântece naționale. O de ar asurzi în adevăr cu totul.

— În 24 Mai s'a serbat cununia lui Gheorghe Brad, șeful postului F. N. R. din comuna Minis cu Anuța Curuțiu. Sincerile noastre felicitări și urări de bine.

Greva foamei recte a mâncării. Cetișem în ziare că perciunații comuniști închiși, s'au pus în grevă, nu mai vreau să mănânce, ce li-se dă. Ei bine, eu aș avea o propunere ca pe toți jidanii și comuniștii, cari ar mai îndrăzni să încerce să facă astfel de grevă, ca să scape de pedeapsa, ce o merită, — zic tuturor acestora, — să nu li-se mai deă absolut nimic de mâncare, să piară naibii de foame, dacă ei merg în ticăloșiile lor așa de departe că și atunci când își ispășesc păcatele făcându-și pedeapsa bine-meritată, au obrăznicia să terorizeze legile justiției.

— Școala superioară de comerț din Viena a fost închisă din cauza conflictelor ivite între studenții creștini și jidani. Iată s'au săturat și democrații cei renumiți vienezii de murdăria jidanilor!

— În Belgrad, capitala Serbiei eră să se comită un groaznic atentat contra regelui și a conducătorilor țării. Au voit să arunce în aer edificiile publice și palatele din Belgrad. Și ce credeți cine au fost acele fiare sălbătice cu suflete atât de negre? Jidanii comuniști.

Jidanii din Moscova, Viena și din oricare parte a lumii, căci nici unul nu-i mai bun decât celalalt.

Le va veni însă rândul și lor tuturor!

— Înainte de două săptămâni, avuse loc în Vatra Dornei, congresul general al arcășilor din toată Bucovina. S'au revizuit statutele și s'au luat totodată unele hotărâri mai însemnate cu privire la organizarea internă a lor. — *Coresp.*

— Cernăuți. — Azi 20/V. a. Opera din Cluj, venită aci pentru vre-o două săptămâni, își deschide stagiunea cu „Samson și Dalila“. Succesul e nemăsurat de mare. Biletele sunt epuizate pentru vre-o câteva reprezentații înainte. Publicul român aleargă cu o vădită însetare, să vadă cântăreții neamului pe scenă „Teatrului Național“, cucerit cu atâtă trudă.

— Incunoștiințăm onor, public, în zilele următoare: 29, 30 Mai și 3 Iunie pentru spălarea conductelor de apă, servirea apei se va sistă în timpul oreș dela ora 9 seara până la 6 dimineața.

— În unele părți ale Moldovei și nord, Bucovinei și pe munții Sinaiei nins mult, s'a pus un frig care până acum a făcut mari stricăciuni poamelor, fructelor.

— În Bănat vor fi îngrijiți luni zile 500 copii vienezii. Nu avem nimic de zis contra acestui gest de umanitate când este vorba de asigurarea vieții micuților prin un nutremânt mai bun — numai jidani să nu fie între ei — ne doare însă foarte mult când aducem aminte de sutele de mii de copii români, cari mor an de an în tuberculoză, tocmai fiindcă nu se pot trece îndeajuns, căci foarte mulți dintre ei nu cunosc pânea decât numai mălaiul ori mămliga și legumele, iar carnea, untul, ouăle le trimit jidanii să se îngrășe ei, ori să facă afaceri cu ele, iar ei sârmanii le gustă poala Crăciun și când iau Paști. Și nimenea nu-i doare de acești nenorociți Români, cari flămânezesc și mor de foame în țara lor, care este cea mai bogată țară din lume.

— Despre Trotzki, marele comunist se zice că a făcut niște afaceri tari unsuroase, așa că a devenit miliardar. Ei vezi al dracului jidanul, el tot călos rămâne. Principiile lui și ca comunist și le impune numai altora, iar el se murdărește cu orice „gheșturi“ când este vorba de buzunarul lui. Și peste tot aproape toți teroriștii jidani au devenit mult milionari, iar bietii ruși creștini cinstiți gem sub jugul lor. Oare pâna când?

— Jidanul Meinheim Jenő venit din Budapesta cu pașaport ca „specialist“ în afaceri de mațe, afară, că prin prezența sa contribuie la mizeria de la cunțe, a mai și dat afară din serviciu acestei branșe pe un cetățean român cu trei copii, care — dupăcum s'afirmă — este și el atât de bun „specialist“ ca cel de mai sus cu deosebirea, că al doilea plătește dare marș statului român, iar cel importat din Ungaria expediază sumele frumoase peste graniță.

Dr. DIONISIU BENEȘ

UROLOG-VENEROLOG

Locuiește în str. Vicențiu Babeș nr. 10
Ore de consultație: a. m. 8—10
5—6 p. m.

POȘTA REDACȚIEI.

Dlui I. Laita în Pecica. Vă mulțumim mește sincer. — F. N. R.

Dlui I. Moroiu în Teaca, I. Tripuș. Am primit cu mulțumită.

Dlui I. Platan în Chiura. Ați solicitat abon. pe anul întreg. Un sorijin viitor ar trece la fondul de rezistență. Salutări cordiale.

Dlui A. Cojocariu în P. Ziarul trimite regulat alor abonați. Îți mulțumim pentru dragostea ce ne arăți.